

2) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka Direktīvas 2006/112 167. panta un 168. panta a) punktam, kā arī nodokļu neitralitātes, tiesiskās noteiktības un vienlīdzīgas attieksmes principiem nav pretrunā tas, ka rēķina saņēmējam PVN priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības var tikt liegtas faktiskā ar nodokli apliekama darījuma neesamības dēļ, kaut gan šā rēķina izsniedzējam adresētajā lēmumā par nodokļa korekciju šā rēķina izsniedzēja deklarētais pievienotās vērtības nodoklis nav ticis koriģēts. Tomēr, ja, ņemot vērā krāpšanu vai pārkāpumus, ko izdarījis šā rēķina izsniedzējs vai kas pieļauti iegādes darījumā, ar kuru tiek pamatotas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, šis darījums tiek uzskatīts par faktiski nenotikušu, tad, ievērojot objektīvus elementus un neprasot rēķina saņēmējam veikt pārbaudes, kas nav tā pienākums, ir jāpierāda, ka šā rēķina saņēmējs zināja vai tam būtu vajadzējis zināt, ka minētais darījums ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokļa krāpšanu, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 80, 17.3.2012.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 6. novembrī iesniedza Krajský súd v Prešove (Slovākija) — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA/Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

(Lieta C-496/12)

(2013/C 86/10)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA

Atbildētāja: Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādu Eiropas Savienības direktīvu kā Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīvas 1999/44/EK (¹) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām, Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīvas 85/374/EEK (²) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem, kā arī citu direktīvu par patērētāju aizsardzību noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka uz tādu pašu aizsardzību, kāda ir garantēta patērētājiem, var arī atsaukties juridiska persona ar nosacījumu, ka līgumos, uz ko attiecas šī direktīva, tā darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar tirdzniecību, tās uzņēmējdarbību vai profesiju?
- 2) Vai tādu Eiropas Savienības direktīvu kā Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīvas 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām, Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīvas

85/374/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pret runā ir tāda valsts tiesību norma kā pamatlieta, kurā, ja tiek konstatēts trūkums, kurš ietekmē piegādāto produktu, tādas tiesības prasīt atmaksu, kā, piemēram, tiesības celt prasību atļūdzināt nepamatoti samaksātās summas, var iesniegt tikai par laikposmu no brīža, kad pēdējo reizi pirms lūguma iesniegšanas ir nolāsīti ūdens skaitītāja, kuram ir trūkumi, rādītāji?

(¹) OV L 171, 12. lpp.

(²) OV L 210, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 19. decembrī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — Loredana Napoli/Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Lieta C-595/12)

(2013/C 86/11)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Loredana Napoli

Atbildētāja: Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/54/EK (¹) 15. pants (atgriešanās pēc dzemdību atvaļinājuma) ir piemērojams profesionālās sagatavošanas kursa apmeklējumam, kas būtisks darba attiecībām, un vai tas ir jāinterpretē tādējādi, ka pēc atvaļinājuma beigām sieviešu dzimuma darba ņēmējai ir tiesības tikt ieskaitītai atpakaļ tajā pašā vēl notiekošajā kursā, vai tomēr minēto pantu var interpretēt tādējādi, ka sieviešu dzimuma darba ņēmēju var ieskaitīt nākamajā kursā, kaut gan nav droši zināms, kad tas būs?
- 2) Vai Direktīvas 2006/54/EK 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts, kurā par diskriminējošu tiek uzskatīta jebkura mazāk labvēlīga attieksme, kas saistīta ar dzemdību atvaļinājumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas garantē sieviešu dzimuma darba ņēmējai absolūtu aizsardzību, un to nedrīkst mazināt atšķirīgu interešu dēļ pretēji jebkurai būtiskai nevienlīdzībai (Tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedums lietā C-136/95 *Thibault*), tādējādi, ka tas ir pretrunā valsts tiesiskajam regulējumam, kas, uzliekot pienākumu atskaitīt no